

Τουρκοκύπριοι καλλιτέχνες για πρώτη φορά στο φεστιβάλ «Κύπρια»

Το Σατιρικό Θέατρο και το Τουρκοκυπριακό Δημοτικό Θέατρο (Lefkosa Belediye Tiyatrosu), για να δείξουν έμπρακτα τη λαχτάρα και την ειλικρινή προσήλωσή τους στην ειρήνη και στην επανένωση του νησιού μας, διάλεξαν να παρουσιάσουν από κοινού τη μονίμως επίκαιρη αντιπολεμική κωμωδία του Αριστοφάνη «Λυσιστράτη». Με τη δικοινοτική αυτή θεατρική παραγωγή εκφράζεται ο πόθος του λαού μας, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, για μια νέα ειρηνική πορεία και ένα ελπιδοφόρο μέλλον για τους ανθρώπους του νησιού μας, απαλλαγμένο από τις καχυποψίες, τις αντιπαλότητες και τις πληγές του παρελθόντος. Η σπαρταριστή κωμωδία του κορυφαίου κλασικού συγγραφέα θα παρουσιαστεί σε επίσημη παγκύπρια πρεμιέρα στις 30 του Σεπτεμβρίου, στο Αρχαίο Θέατρο Κουρίου, μέσα στα πλαίσια του Φεστιβάλ «Κύπρια», που οργανώνεται κάθε χρόνο από το υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού. Στη συνέχεια το έργο θα παιχθεί στο Ωδείο Πάφου (2 Οκτωβρίου), στο Πατίχειο Λάρνακας (3 Οκτωβρίου) και στο Αμφιθέατρο της Σχολής Τυφλών στη Λευκωσία (5 Οκτωβρίου).

Είναι η πρώτη φορά που Τουρκοκύπριοι καλλιτέχνες λαμβάνουν μέρος στο κορυφαίο αυτό πολιτιστικό φεστιβάλ του τόπου μας. Το έργο θα παιχθεί στα τουρκικά, με παρεμβολές στην ελληνική γλώσσα. Στην παράσταση λαμβάνουν μέρος 22 Τουρκοκύπριοι και 2 Ελληνοκύπριοι ηθοποιοί (Πόπη Αβραάμ και Αντρέας Τσουρής).

Η σκηνοθεσία γίνεται από τον Χρίστο Ζάνο, η μουσική είναι του Σάββα Σάββα, τα σκηνικά του Μίκη Λοϊζου, τα κοστούμια του Κώστα Καυκαρίδη και οι χορογραφίες της Έλίας Ιωαννίδου. Η μουσική θα είναι ζωντανή και θα εκτελείται από επτα-

μελή ορχήστρα με Τουρκοκύπριους επαγγελματίες μουσικούς και τον συνθέτη.

Οι δοκιμές άρχισαν εδώ και ένα μήνα περίπου και διεξάγονται στο Τουρκοκυπριακό Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας. Στο έργο αυτό ο Αριστοφάνης πετυχαίνει ένα πολύ σπουδαίο πράγμα: Κάνει τους Αθηναίους να σπαρταρούν στα γέλια με ένα θέμα θλιβερό και τραγικό: Με τη χαμένη ειρήνη...

Η «Λυσιστράτη» αποτελεί το έβδομο ή όγδοο φιλειρηνικό μήνυμα του κωμωδιογράφου. Είναι η πρώτη συγγραφική απόπειρά του να χρησιμοποιήσει τις γυναίκες ως φορείς της «επανάστασής» του ενάντια στους πωρωμένους πολεμοχαρείς άντρες. Όταν γράφει τη «Λυσιστράτη», το 411 π.Χ. (ενώ συνεχίζεται ακόμη ο τριαντακονταετής εμφύλιος σπαραγμός του Πελοποννησιακού

Πολέμου), είναι ήδη ένας ώριμος και έμπειρος συγγραφέας, γύρω στα σαράντα.

Με τη «Λυσιστράτη» ο Αριστοφάνης καταφέρνει να ζευγαρώσει με τέλει τις δύο αντίπαλες θεατρικές δυνάμεις: Αυτές που ο ίδιος ονόμαζε γελαστός και αγέλαστος λόγος. Τεχνικά φέρνει την κωμωδία πιο κοντά στη σημερινή της μορφή. Πλάθει εξαιρετικής ομορφιάς θεατρικά πρόσωπα, που αργότερα έχουν αντιγραφεί από τους μεγάλους κλασικούς της κωμωδίας. Η Κλεονίκη είναι μια ξεκαρδιστική γελοιογραφία μεσόκοπης κοκέτας. Η Μυρίνη είναι το πικάντικο, παιχνιδιάρικο «αθώο» θηλυκό, ο σύζυγος της Κινθσίας ο άτασλος, παθιασμένος για την ερωτική πράξη, ένα εξάρτημα στα επιδέξια χέρια της. Δίπλα σ' αυτούς τους χαρακτήρες είναι η τραχιά Σπαρτιάτισσα Λαμπιώ, ο Λακεδαι-

μόνιος αντιπρόσωπος, ο Πρόβουλος και η Πρύτανις, συνηθισμένες αριστοφανικές φιγούρες. Στο κέντρο της τροχιάς όλων αυτών των κωμικών δορυφόρων βρίσκεται η ηρωίδα Λυσιστράτη, που με την πληθωρική προσωπικότητά της δίνει ζωή σ' ολόκληρο το έργο. Μια γεννημένη αρχηγίνα, που ξυπνάει στις γυναίκες την κοιμισμένη τους συνείδηση, μια ειρηνοποιός, που γυρεύει την ειρήνη στη γη και όχι στα ουράνια, (όπως θα έκανε ο Τρυγαίος στην «Ειρήνη»). Η Λυσιστράτη είναι μια Αθηναία με θέληση και πείσμα, ένας φορέας αστείρευτης αισιοδοξίας και θάρρους, είναι λιγότερο ιδέα και περισσότερο άνθρωπος, ένα πλάσμα πολύχρωμο, πολυσύνθετο και ζωντανό...

• Στη φωτογραφία ένα στιγμιότυπο από τις δοκιμές της «Λυσιστράτης».